

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 551 (2)- konačna presuda nakon stupanja na snagu PZKPK 135 (2) KZK - teška krađa - odbijanje zahtev - član 451, 454 (2) PZKPK]

Branilac je podnelo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog i Okružnog suda u Peći za kršenje primenljivih odredaba prava krivičnog postupka kada takvo kršenje narušava zakonitost sudske odluke, kao što je predviđeno članom 451(1) tačka 1 i članom 451 (3) PZKPK.

Okrivljeni je bio optužen za krivični prekršaj za tešku krađu, proglašen je krivim, i bio je optužen na kaznu od šest meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je zahtev bio podnet pre stupanja na snagu novog propisa i presuda je u ovom slučaju postala konačna pre stupanja na snagu PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca bio neprihvatljiv.

Pkl.br.10/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA Veće u sastavu: Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik Veća i sudije: Miftar Jasići i Zait Džemajli, članovi, sa profesionalnim saradnikom Suad Kurajom, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih Ismeta Ljajćia iz sela Trbović, opština Peć i Aslana Kastratija iz sela Mali Štupelj, opština Peć, za krivično delo teške krađe predviđeno članom 135 par.2 KZK, dok optuženog Ismeta Ljajćia i za krivično delo teške krađe predviđeno članom 135 par.1 KZK, u vezi sa zahtevom branioca optuženog Aslana Kastratija za zaštitu zakonitosti, koji je podnet protiv presude Opštinskog suda Peć, P.br.384/2001 od 26.12 2002.god. i presude Okružnog suda Peć, Ap.br.23/2003 od 17.03 2004.god., na sednici Veća održanoj 04.06 2004.god., donosi ovo

R E Š E N J E

Odbija se kao neosnovan zahtev branioca optuženog Aslana Kastratija za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv presude Opštinskog suda Peć P.br.384/2001 od 26.12 2002.god. i presude Okružnog suda Peć, Ap.br.23/2003 od 17.03 2004.god.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud Peć je svojom presudom, P.br.384/2001 od 26.12 2002.god., optuženog Aslana Kastratija proglasio krivim za krivično delo

teške krađe predviđeno članom 135 par.2 KZK i osudio ga na 6(šest) meseci zatvora. Okružni sud Peć, presudom Ap.br.23/2003 od 17.03 2004.god., u vezi sa optuženim Aslanom Kastratijem, odbija njegovu žalbu i potvrđuje presudu Prvostepenog suda.

Branilac optuženog Aslana Kastratija, advokat Osman Ljajći iz Peći, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog kršenja krivičnog zakona i drugih povreda odredaba krivičnog postupka gde takve povrede utiču na zakonitost sudske odluke, predviđeno u članu 451 par.1 tačka 1 i 3 PZKPK i odlučio:

Zahtev je neprihvatljiv.

Odredbom člana 551 par.2 PZKPK predviđeno je da osuđeni i njegov branilac mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti samo za one presude koje su konačne posle stupanja na snagu ovog Zakona. U konkretnom slučaju presuda je dobila konačnu formu 17.03.2004 god.,dok je Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova stupio na snagu 06.04.2004 godine.

Odredbom člana 454 par. 2 PZKPK je predviđeno da Vrhovni sud Kosova odbije rešenjem zahtev za zaštitu zakonitosti, ako je zahtev neprihvatljiv.

Polazeći od ovakvog stanja stvari, uzimajući u obzir da je zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podnesen protiv konačne presude pre stupanja na snagu ovog Zakona, ovaj Sud ocenjuje da je zahtev o kome je reč neprihvatljiv, kako predviđa odredba člana 551 par.2 PZKPK, pa je u smislu člana 454 par.2 PZKPK odlučio kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI

Pkl.br.10/2004, od 04.06.2004 god.

Zapisničar,
Suad Kuraja

Predsednik suda-veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 2 (2) PKZK-pravno kvalifikovanje dela - primena povoljnijeg zakona - član 157 (3) (1) KZK, član 19 KZJ - izazivanje opšte opasnosti - izmenjena presuda - član 291 (3) (1) PKZK, 454 (1), 457 (1) tačka 1 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Okružnog suda Prizrena i Vrhovnog suda Kosova za narušavanje člana 451(1) PZKPK, dokazujući da su oba suda pogrešila u određivanju pravne kvalifikacije krivičnog prekršaja.

Okrivljeni je kažnjen za krivični prekršaj za izazivanje opšte opasnosti shodno članu 157(3) u vezi sa članom 157(1) KZK i člana 19 KZJ, proglašen je krivim i optužen na šest meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je presuda bila doneta po donošenju PKZK-a. Vrhovni sud je odlučio da je presuda bila u suprotnosti sa članom 2(2) novog propisa, koji predviđa da u slučajevima gde je promena u zakonu više primenljiva za slučaj pre njegove konačne odluke, biće primenjen zakon koji je više pogodan za optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev Branioca osnovan i dopunio je presudu da je ona izazvala opštu štetu pod članom 291(3) u vezi sa članom 291 (1) PKZK-a, kojim je predvideo manju i povoljniju kaznu od one za koju je optuženi bio osuđen.

Pkl.br.11/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Šahdane Agani i Meleće Bedžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mr.sc.Fljorom Baljidedmaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ded Spacića iz sela Našec, opština Prizren, za krivično delo izazivanja opšte opasnosti, predviđeno u članu 157 par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa članom 19 KZJ, odlučujući u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca optuženog adv. Zefa Delhusa, koji je podignut protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.15/2002 od 17.12.2003 godine i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.53/2004 od 13.04.2004 god., na sednici Veća održanoj 10.12.2004 god., uz učešće Javnog tužioca Kosova Ilmija Žitije, donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti optuženog Ded Spacića i menja se presuda Okružnog suda Prizren, P.br.15/2002 od 17.12.2003 god., i presuda Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.53/2004 od 13.04.2004 god., samo što se tiče pravnog kvalifikovanja krivičnog dela izazivanja opšte

opasnosti, predviđeno članom 157 par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa članom 19 KZJ, tako što Vrhovni sud Kosova nalazi da u delima optuženog postoje elementi krivičnog dela izazivanja opšte opasnosti, predviđeno članom 291 par.3 u vezi sa par.1 PKZK.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud Prizren, presudom P.br.15/2002 od 17.12.2003 god., optuženog Ded Spacića proglašava krivim za krivično delo izazivanja opšte opasnosti, predviđeno članom 157 par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa članom 19 KZJ i osudila ga na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci. Odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Prizren i žalbom branioca optuženog, Vrhovni sud, presudom Ap.br.53/2004 od 13.04.2004 god., odbija ih kao neosnovane i potvrđuje prvostepenu presudu.

Protiv pomenutih presuda branilac optuženog, adv.Zef Delhusaj podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povrede odredaba predviđenih u članu 451 par.1 tačka 1 PZKPK na štetu optuženog, ističući da novi Krivični zakon, koji je stupio na snagu 06.04.2004 godine, za krivično delo izazivanja opšte opasnosti, za koje je optuženi proglašen krivim, predviđa blažu kaznu od onog koji je bio na snazi u vreme kada je izvršeno krivično delo i po kome je optuženi kažnjen. Predložio je da ovaj Sud prihvati zahtev o kome je reč, tako što će izmeniti konačnu odluku i osuđenom izreći blažu kaznu, ili da u skladu sa odredbom člana 2 PKZK, primeni povoljniji zakon za osuđenog ili da poništi odluku Vrhovnog suda i predmet vrati na ponovnu raspravu.

Sednici Veća prisustvovao je i Javni tužilac Kosova, koji je u potpunosti ostao pri predlozima koje je dao u odgovoru na zahtev branioca za zaštitu zakonitosti.

Vrhovni sud Kosova, nakon razmatranja spisa predmeta i vrednovanja zahteva o kome je reč, u smislu člana 454 par.1 i člana 457 par.1 tačka 1 PZKPK, konstatuje:

Zahtev je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Okružni sud Prizren, optuženog Ded Spacića dana 17.12.2003 god., proglasio krivim za krivično delo izazivanja opšte opasnosti, predviđeno u članu 157 par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa članom 19 KZJ i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci.

Vrhovni sud, odlučujući u vezi sa žalbom koja je podnesena protiv ovih presuda, presudom Ap.br.53/2004 od 13.04.2004 god., Odbija žalbe i potvrđuje osporenu presudu.

Dana 06.04.2004 godine stupio je na snagu Privremeni krivični zakon Kosova gde je u njegovim opštim odredbama, konkretno u članu 2 predviđeno i načelo primene povoljnijeg zakona. Tako u članu 2 par.2 ovog zakona izričito je predviđeno da se „u slučaju promene zakona koji je na snazi pre izricanja konačne presude, onda se prema izvršiocu primenjuje za njega povoljniji zakon“.

Pošto je sednica Vrhovnog suda održana 13.04.2004 god., odnosno 8 (osam) dana nakon stupanja na snagu privremenog krivičnog zakona proizilazi da je veće ovog Suda pogrešno odlučilo u ovom krivičnom slučaju, trebalo je primeniti član 2 par.2 PKZK, o primeni povoljnijeg zakona, jer za krivično delo za koje je optuženi proglašen krivim, ovaj Privremeni krivični zakon predviđa kaznu od 6 (šest) meseci do 5 (pet) godina što znači da je u konkretnom slučaju ovaj zakon povoljniji u poređenju sa pređašnjim Krivičnim zakonom, koji za isto delo predviđa kaznu od 1 do 8 godina.

Iz ovog razloga ispravna je pretenzija branioca optuženog da je osporenom presudom prekršen krivični zakon na štetu osuđenog Ded Spacija, iz člana 451 par.1 PKZK, zbog ne primene povoljnijeg zakona, sa istim obrazloženjem da je za krivično delo izazivanja opšte opasnosti, predviđeno članom 291 par.3 u vezi sa par.1 PKZK, predviđena blaža kazna.

Znači, iz ovog razloga Vrhovni sud prihvata kao osnovan zahtev branioca osuđenog i menja u ovom aspektu prvostepenu i drugostepenu presudu, konstatujući da u delima osuđenog postoje elementi krivičnog dela izazivanja opšte opasnosti, predviđeno članom 291 par.3 u vezi sa par.1 PKZK.

Što se tiče predloga branioca za izricanjem blaže kazne osuđenom, Vrhovni sud vrednuje da je ovaj predlog neosnovan, nezavisno od promene pravne kvalifikacije dela, posebno kada se uzme u obzir činjenica da je ovom osuđenom izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja u stvari predstavlja minimalnu predviđenu kaznu za ovo krivično delo.

Iz svega izloženog a na osnovu člana 454 par.1 i člana 457 par.1 tačka 1 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Pkl.br.11/2004, od 10.12.2004 god.

Zapisničar,
Fljora Baljidedmaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 403 (1) tačka 12 PZKPK-izjava o osnovama koje se tiču materijalnih dokaza-član 410 (4) PZKPK - stranke su na vreme pozvane na apelacionu sednicu - član 171 (4), 165 KZK - krivično delo protiv sigurnosti u javnom saobraćaju - promenjena presuda - član 396 (7), 451, 457 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Kamenice i Okružnog suda Gnjilane zbog kršenja člana 403(1) tačka 12 i 410(4) PZKPK. Optuženi je bio kažnjen za ozbiljno krivično delo ugrožavanja bezbednosti javnog saobraćaja kao što je predviđeno u članu 171(4) u vezi sa članom 165(3) u vezi sa članom 165(1) KZK-ja, proglašen krivim, i optužen je na uslovnu kaznu.

Vrhovni sud je odlučio da je presuda prvostepenog suda bila u suprotnosti sa krivičnim postupkom, član 403(1) tačka 12 PZKPK-a pošto nije uspeo da razjasni odlučujuće činjenice presude, naime vrsta i priroda teškog prekršaja izvršenog od strane optuženog. Vrhovni sud je odlučio da je Drugostepeni sud postupio u suprotnosti sa članom 410(4) PZKPK nemajući uspeha da obavesti savet odbrane o saslušanju u njihovom odsustvu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca osnovan i poništio je presudu i vratio slučaj Prvostepenom sudu za ponovno sudjenje.

Pkl.br.12/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Haadžimusa, predsednik veća i sudije: Šahdane Agani i Riza Ljoci, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Gani Gašija iz Bujanovca, za krivično delo teška dela protiv sigurnosti u saobraćaju, predviđeno u članu 171 par.4 u vezi sa članom 165 par.3 u vezi sa par.1 KZK, što se tiče zahteva za zaštitu zakonitosti branioca osuđenog, advokata Vahida Haljiljija, koja je podnesena protiv konačne presude Opštinskog suda u Kamenici, P.br.97/2001 od 06.02.2004 god., i presude Okružnog suda u Gnjilanu, Ap.br.56/2004 od 22.04.2004 god., na sednici Veća održanoj 09.11.2004 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se kao osnovan zahtev, branioca optuženog Gani Gašija za zaštitu zakonitosti i poništavaju se presuda Opštinskog suda u Kamenici, P.br.97/2001 od 06.02.2004 god., i presuda Okružnog suda u Gnjilanu, Ap.br.56/2004 od 22.04.2004 god., dok se predmet vraća Prvostepenom sudu

na ponovnu raspravu.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Kamenici, presudom P.br.97/2001 od 06.02.2004 god., optuženog Gani Gašija proglašava krivim za krivično delo teška dela protiv sigurnosti u saobraćaju, predviđeno u članu 171 par.4 u vezi sa članom 165 par.3 u vezi sa par.1 KZK i osuđuje ga na uslovnu kaznu određujući mu kaznu od 5 (pet) meseci zatvora, koja se neće izvršiti ako u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci ne učini novo krivično delo.

Okružni sud u Gnjilanu, odlučujući u vezi sa zahtevom Opštinskog javnog tužilaštva Gnjilana i zahtevom branioca optuženog, presudom Ap.br. 56/2004 od 22.04.2004 god., prihvata zahtev Opštinskog javnog tužioca i menja prvostepenu presudu što se tiče odluke o kazni, tako što optuženog, za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na 4 (četiri) meseca zatvora, dok je zahtev branioca optuženog odbacio kao neosnovan.

Protiv ovih presuda, branilac optuženog advokat Vahid Haljilji, podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.1 podpar.12 i par.2 podpar.2 PZKPK.

Branilac optuženog smatra da presuda Opštinskog suda u Kamenici sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.1 podpar.12 PZKPK, što se ogleda u činjenici da je dispozitiv osporene presude nejasan i neshvatljiv, jer se iz opisanog činjeničnog stanja ne može razumeti kakve je propuste u saobraćaju uradio optuženi, dok se u obrazloženju osporene presude uopšte ne objašnjava šta sud podrazumeva pod izrazom „preterana brzina“ znači koja je ta brzina, šta više sam sud konstatuje da je saobraćajni prekršaj izazvao svojim propustima oštećeni Srboljub Dejanović, dok posle ovakve konstatacije proglašava krivim optuženog, što osporenu presudu čini nejasnom i neshvatljivom a istovremeno protivzakonitom.

Što se tiče drugostepene presude, odbrana pretenduje da ona sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.2 podpar.2, koje se tiču povreda prava na odbranu, jer je Drugostepeni sud onemogućio prisustvo odbrane i optuženog na javnoj raspravi održanoj 22.04.2004 god., konstatujući da se poziv za optuženog nije vratio u Sud, dok se poziv za branioca vratio u Sud neuručen.

Prema tome odbrana smatra da osporene presude sadrže povrede ranije navedenih zakonskih odredbi, pa je predložila da se zahtev o kome je reč prihvati i da se osporene presude ponište, a da se predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Javni tužilac Kosova, u odgovoru na zahtev PPK.br.27/2004 od 01.07.2004 god., predlaže da se zahtev branioca optuženog prihvati kao osnovan.

Vrhovni sud je razmotrio spise premeta u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, vrednovao navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev ta zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da se u dispozitivu prvostepene presude, u vezi sa protivzakonitom vožnjom automobila od strane optuženog, kaže da je optuženi vozio „preteranom brzinom“, izraz koji je neshvatljiv jer se iz ovako opisanog činjeničog stanja ne može shvatiti da li se radi o prekoračenju dozvoljene brzine kod vožnje automobila ili o neprilagođenosti brzine uslovima saobraćaja.

Član 165 par.1 KZK, predviđa: „Učesnik u drumskom saobraćaju koji se ne pridržava saobraćajnih pravila i time ugrožava saobraćaj u toj meri da dovodi u opasnost živote ili tela ljudi, ili njihovu imovinu i iz tog razloga drugim ljudima izaziva lakše telesne povrede ili materijalnu štetu veću od deset hiljada dinara.“ Ako se radi o prekoračenju brzine, trebalo je u dispozitivu istaći činjenicu koja je dozvoljena brzina na mestu događaja, (koji je bio saobraćajni propis u konkretnom slučaju) i kojom brzinom je optuženi vozio automobil u momentu kočenja. U dispozitivu nedostaju ovi podaci, koji dispozitiv presude čine neshvatljivim. Ako se radi o neprilagođenosti brzine automobila, trebalo je u dispozitivu konkretizovati uslove saobraćaja i navesti koja se brzina kretanja smatra neprilagođenom uslovima saobraćaja, u kojima je izazvan saobraćajni prekršaj. Ove činjenice nisu spomenute u dispozitivu, koji je nerazumljiv i iz ovih razloga. Ranije istaknute nejasnoće tiču se nezakonite vožnje automobila od strane osuđenog, činjenica koja je važna, odlučujuća i sastavni elemenat ovog krivičnog dela.

U delu obrazloženja gde se govori o činjeničnom stanju, koje se razlikuje od činjeničnog stanja opisanog u dispozitivu iste presude, nisu na potpun način istaknute utvrđene činjenice za vreme glavne rasprave, nije jasno i na potpun način predstavljeno koje se činjenice i iz kog razloga smatraju utvrđenim ili ne utvrđenim. Znači, u obrazloženju ove presude nisu dati razlozi u vezi sa odlučujućim činjenicama, kako se predviđa članom 396 par.7 PZKPK. Ovi propusti sadrže bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, kako se ispravno navodi u zahtevu branioca optuženog.

Iz spisa predmeta, konkretno iz drugostepene presude, proizilazi da „sednici Veća nisu prisustvovali advokat i njegov klijent, jer se poziv za advokata vratio neuručen, dok se poziv optuženom nije vratio u Sud“. Iz ovoga proizilazi da je Drugostepeni sud sednicu veća održao bez prisustva optuženog

i njegovog branioca, uprkos činjenici da su u zahtevu predložili da budu upoznati sa sednicom Veća. Odredba člana 410 par.4 PZKPK, predviđa da Drugostepeni sud ima pravo da održi sednicu bez prisustva strana, koje su tražile da prisustvuju sednici, samo u slučaju kada su strane obavestene o redovnoj sednici. Znači, Drugostepeni sud, postupajući u suprotnosti sa članom 410 par.4 PZKPK, drugostepenom presudom je povredio pravo na odbranu, predviđeno u članu 403 par.2 tačka 2 PZKPK.

Polazeći od ovakvog stanja stvari, ovaj Sud procenjuje da je osporenim presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 i članom 403 par.2 tačka 2 u vezi sa članom 451 par.1 tačka 2 i 3 PZKPK, jer su ove povrede ugrozile zakonitost presuda, pa se iz tog razloga prihvata kao osnovan zahtev branioca optuženog i poništavaju se osporene presude, a predmet se vraća Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Tokom novog postupka, Prvostepeni sud prvo treba isključiti gore spomenute povrede odredaba krivičnog postupka, da odredi i održi glavnu raspravu i da na kraju donese ispravnu i zakonsku odluku u ovom krivičnom slučaju.

Iz priloženog i na osnovu člana 457 par.1 i par.2 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Pkl.br.12/2004, od 09.11.2004 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud-odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 403 - opšte povrede krivičnog postupka - član 135 (1) tačka 2 KZK - teška krađa - član 154 (1) KZK - prikrivanje - odbijen zahtev - član 454, 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Vitine i Okružnog suda Gnjilane za kršenje člana 403 PZKPK.

Vrhovni sud je odlučio da zahtev za zaštitu zakonitosti jeste vanredni pravni lek, određen članom 451 PZKPK. Vrhovni sud je odlučio da zahtev nije tačno odredio koja odredba člana 403. PZKPK je bila prekršena, i nije uspeo da ospori presudu na pravnoj osnovi, ali je umesto toga podneo žalbu drugostepenom organu na osnovi pogrešnog i nepotpunog određivanja činjenica. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev Vrhovnog suda bio neosnovan.

Pkl.br.13/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije Avdi Dinaj i Mr.sc. Fejzulah Hasani članovi, sa profesionalnim saradnikom Mr.sc. Fljorom Baljidemaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Naima Mustafe iz sela Begunc, opština Vitina, za krivično delo teške krađe predviđeno u članu 135 par.1 tačka 2 KZK i krivično delo prikrivanja predviđeno u članu 154 par.1 KZK, odlučujući u vezi zahteva osuđenog za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv presude Opštinskog suda Vitina, P.br.52/2003 od 27.05.2003 god., i presude Okružnog suda Gnjilane, Ap.br.19/2004 od 11.03.2004 godine, na sednici Veća održanoj 07.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev osuđenog Naima Mustafe za zaštitu zakonitosti, koji je podnet protiv presude Opštinskog suda Vitina, P.br.52/2003 od 27.05.2003 god., i presude Okružnog suda Gnjilane, Ap.br.19/2004 od 11.03.2004 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud Vitina, presudom P.br.52/2003 od 27.05.2003 godine, optuženog Naima Mustafu je proglasio krivim za krivično delo teške krađe predviđeno u članu 135 par.1 tačka 2 KZK i krivično delo prikrivanja predviđeno u članu 154 par.1 KZK, i osudio ga jedinstvenom kaznom od 8 (osam) meseci zatvora. Odlučujući o žalbi branioca optuženog Opštinski sud Gnjilane, presudom Ap.br.19/2004 od 11.03.2004 god., odbija žalbu i potvrđuje Prvostepenu presudu.

Protiv ovih presuda osuđeni Naim Mustafa podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog bitnih povreda zakona o krivičnom postupku iz člana 403 PZKPK, predlažući da Vrhovni sud Kosova poništi osporenu presudu i predmet vrati na ponovno razmatranje i raspravu ili da ih izmeni.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK br.34/04 od 07.09.2004 god., predlaže da se zahtev osuđenog za zaštitu zakonitosti odbije kao neosnovan.

Vrhovni sud Kosova, nakon razmatranja akata predmeta u smislu člana 454 par.1 PZKPK, proučavanja presude i ocene zahteva za zaštitu zakonitosti, konstatuje:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

U svom zahtevu osuđeni na uopšten način ističe da je bilo povreda krivičnog zakona i bitnih povreda krivičnog postupka iz člana 403 par.1, ne precizirajući koje su tačke ovog člana konkretno prekršene. Ističe da je Prvostepeni sud netačno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, sa obrazloženjem da nisu saslušani svedoci Naim Ćari i Besim Bungu i da se osporene presude zasnivaju na izjavama takođe optuženog Perparima Feratija i maloletnih Muhamera Idrizija i Isufa Ćare koje su, prema optuženom, neprihvatljive i dodaje da je glavna rasprava održana bez prisustva pozvanih osoba, misleći na svedoka Naima Ćaru koji je bio svedok na licu mesta. Prema oceni Vrhovnog suda ove pretenzije su neosnovane, iz sledećih razloga:

Odredbom člana 451 PZKPK izričito se predviđaju slučajevi podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti kao vanrednog pravnog sredstva, među ostalima to su: kršenje krivičnog zakona, bitne povrede zakona o krivičnom postupku iz člana 403 par.1 i druge povrede odredaba krivičnog postupka, kada su takve povrede uticale na zakonitost sudske odluke.

Uzimajući u obzir da osuđeni u svom zahtevu ne osporava presudu zbog zakonske osnove za zaštitu zakonitosti, nego samo uopštava neke okolnosti koje po sadržaju više liče na žalbu zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, što je bio predmet drugostepenog razmatranja, nego na zahtev za zaštitu zakonitosti što je u konkretnom slučaju predmet razmatranja.

Na osnovu ovakvog stanja, Vrhovni sud procenjuje da nema zakonskih uslova za prihvatanje ovog zahteva, znači u skladu sa odredbom člana 456 PZKPK odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA

Pkl.br. 12 / 2004, od 09.11.2004 god.

Zapisničar,
Mr.sc.Fljora Baljidedmaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 403 (1) tačka 12 PZKPK - deklarisanje osnova koje se tiču materijalnih dokaza- član 451 (1) tačka 1,2,3 PZKPK - osnova za zahtev o zaštiti zakonitosti- član 115 (1) KZK - prevara kupaca - član 195 (1) arbitražna krivična dela, odbijanje zahtev - član 454, 455, 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Vučitrn i Okružnog suda Mitrovice za kršenje člana 403(1) tačka 12. i član 451(1) PZKPK.

Vrhovni sud je odlučio da shodno članu 451(2) PZKPK, takav zahtev, za pogrešno i nepotpuno određivanje činjeničnog stanja ne može se podneti kao da je bio podnet od strane optuženog u ovom slučaju. Pored toga, Vrhovni sud je odlučio da je niži Sud ispravno i potpuno odredio odlučujuće činjenice u donošenju njihovih presuda, kao što je traženo članom 387. i 396(7) PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca neosnovan.

Pkl.br.15/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, redsednik veća i sudije: Šahdane Agani i Riza Ljoci, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Alji Hasanija iz sela Banjska, za krivična dela: prevare kupaca iz člana 115 par.1 KZK i za dva krivična dela samopresuđivanja iz člana 195 par 1 KZK, u vezi sa zahtevom branioca osuđenog, advokata Vahida Haljiljija, za zaštitu zakonitosti koji je podnesen protiv konačne presude Opštinskog suda u Vučitrnu P.br.80/2001 od 1.11 2001.god. i presude Okružnog suda u Mitrovici, Ap.br.196/2001 od 13.04 2004.god., na sednici Veća održanoj 09.11 2004.god., Donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev branioca okrivljenog Alji Hasanija za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv konačne presude Opštinskog suda u Vučitrnu, P.br.80/2001 od 01.11 2001.god. i presude Okružnog suda u Mitrovici, Ap.br.196/2001. od 13.04 2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Vučitrnu, presudom P.br.80/2001.od 01.11 2001.god., optuženog Alji Hasanija proglašava krivim za sledeća krivična dela: prevara kupaca iz člana 115 par.1 KZK i za dva krivična dela samopresuđivanja iz člana

195 par.1 KZK i osudio ga, pošto je za svako delo posebno odredio kaznu zatvora na ovaj način: za krivično delo pod tačkom I u dispozitivu na 6(šest) meseci, za krivično delo pod tačkom II u dispozitivu na 1(jedan) mesec i za krivično delo pod tačkom III u dispozitivu na 1(jedan) mesec, osuđujući ga ukupnom kaznom zatvora u trajanju od 7(sedam) meseci, u koju će se uračunati i vreme provedeno u pritvoru od 27.04 2001.god. do 01.06 2001.god.

Okružni sud u Mitrovici, odlučujući prema žalbama branilaca optuženog, presudom Ap.br.196/2001 od 13.04 2004.god., potpuno menja Prvostepenu presudu u vezi sa: krivičnim delima opisanim pod tačkom II i III dispozitiva, odbija optužbu shodno članu 349 tačka 6 u vezi sa članom 365 tačka 3 KZK, dok je za krivično delo opisano pod tačkom I dispozitiva osporene presude izvršio izmenu u vezi sa pravnim kvalifikovanjem i odlukom o kazni, tako da se u delima optuženog opisanim pod tačkom I dispozitiva osporene presude ispunjeni svi elementi krivičnog dela prevare kupaca koji su predviđeni u članu 242 par.1 PKZK, za koje delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 27.04 2001 god., do 10.06 2001.god.

Protiv ovih presuda, branilac optuženog advokat Džafer Malići, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba krivičnog postupka i prekršaja krivičnog zakona.

U zahtevu branioca optuženog se navodi da presuda Okružnog suda Mitrovica, u delu presuđivanja i presuda Opštinskog suda Vučitrn, sadrže bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje su predviđene u članu 403 par.1 podpar.12 i par.2 PZKPK. U vezi sa ovim povredama, branilac u stvari govori o činjeničnom stanju. Tako se, u zahtevu ističe da je u vezi sa ovim krivično-pravnim slučajem Opštinski sud u Vučitrnu izvršio tri ekspertize karburanta, prema protokolu 190, 208 i 239 koje je sačinio Istraživački institut iz Bugarske, koje se tiču njegovog kvaliteta, dok se presuda zasniva na dve ekspertize (190 i 208) iako treća ekspertiza (239) nije pokazala da gorivo sadrži vodu. U zahtevu se pretenduje da nisu uzete u obzir protivurečnosti koje postoje u analizi Istraživačkog instituta iz Bugarske i osporene presude o ovim činjenicama ne daju dovoljno jasna objašnjenja što je imalo uticaja na donošenje nezakonitih odluka na štetu optuženog. Osim ovoga branilac u zahtevu navodi i druge prekršaje, ali na uopšten način.

Branilac dalje pretenduje da su presude prvostepenog i drugostepenog suda, u delu u kojem je optuženi proglašen krivim za krivično delo prevare kupaca, protivzakonite jer u konkretnom slučaju se radi o krivičnoj odgovornosti pravnog lica, koja je predviđena odredbom člana 106 PKZK.

Znači, prema zahtevu, osporene presude sadrže povrede gore navedenih zakonskih odredbi pa branilac predlaže da se zahtev o kome je reč

prihvati a da se osporena presuda izmeni, tako da se optuženi oslobodi od optužbe za krivično delo prevare kupaca iz člana 115 par.1 KZK ili da se presuda u ovom delu poništi i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK.br.37/2004 od 10.08.2004 god., nije se izjasnio u vezi zahteva za zaštitu zakonitosti.

Vrhovni sud je na sednici Veća razmotrio spise predmeta, u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, ocenio navode zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Pretenzije branioca optuženog, navedene u zahtevu, uglavnom se tiču pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Znači, u stvari, osporava se činjenično stanje koje je utvrđeno osporenim presudom.

Odredbom člana 451 par.2 predviđa se da se „zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podneti zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, niti protiv odluke Vrhovnog suda Kosova kojom je odlučeno o zahtevu za zaštitu zakonitosti.” Prema tome, ovaj Sud ocenjuje da su pretenzije koje se tiču činjeničnog stanja, u ovoj fazi postupka, bezpredmetne.

U vezi sa drugim pretenzijama navedenim u zahtevu, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka koje su predviđene u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, dok su o protivurečnim dokazima postupali u skladu sa odredbom člana 396 par.7 PZKPK, predstavljajući na potpun način koje činjenice i iz kog razloga uzima kao utvrđene a koje kao neutvrđene, vrednujući protivurečne dokaze. Oni su vrednovali i analizirali sve utvrđene dokaze za vreme glavne rasprave i u vezi sa ovim su doneli jasne zaključke. Kako prvostepeni tako i drugostepeni sud su sve odlučujuće činjenice predmeta utvrdili na ispravan i potpun način. Njihov pristup u vezi odlučujućih činjenica bio je ispravan i zakonit, jer se zasniva na utvrđenim dokazima, tako da nijedna odlučujuća činjenica u ovom krivično-pravnom pitanju nije ostala sumnjiva ili ne utvrđena.

Vrhovni sud prihvata u potpunosti pravni stav Prvostepenog i Drugostepenog suda, izražen u njihovim presudama, u vezi sa krivičnom odgovornošću optuženog kao i da su u delima optuženog Alji Hasanija sadržani svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela prevare kupaca iz člana 242 par.1 PKZK.

Iz gore navedenih razloga, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka predviđenih u članu 403

par.1 tačka 12 i par.2 PZKPK, niti kršenja krivičnog zakona-član 14 PKZK u vezi sa članom 451 par.1 tačka 1, 2 i 3 PZKPK. Znači, nije osnovana pretenzija branioca optuženog da je osporenom presudom prekršen zakon na štetu optuženog Alji Hasanija.

Iz svega navedenog a u smislu člana 456 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Pkl.br.15/2004, od 09.11.2004 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 2 (2) PKZK - pravno kvalifikovanje dela - član 140 (1) KZK - prevara - promenjena presuda - član 152, 454, 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Peći i Okružnog suda Priština za kršenje člana 2(2) PKZK, dokazujući da Prvostepeni i Drugostepeni sudovi nije uspeo da prikupi dokaze od predloženih svedoka i pošto su odredbe PKZK stupile na snagu, Sud bi trebao da primeni povoljniji zakon za optuženog.

Optuženi je kažnjen za prevaru kao što je predviđeno članom 140(1) KZK, proglašen je krivim, i optužen je na uslovnu kaznu.

Vrhovni sud je odlučio da Sud može, shodno prema njegovoj proceni, da prizna, razmotri ili odbije dokaz i da smatra da se odbijanje svedočenja svedoka nije odrazilo na kršenje odbrambenog prava, kao što je zahtevano članom 152 PZKPK.

Ipak, Vrhovni sud je odlučio da je presudom Prvostepenog suda prekršen Zakon na štetu optuženog pošto povoljniji Zakon za optuženog nije bio primenjen.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca delimično bio osnovan i izmenio presudu shodno članu 2(2) PKZK, na krivični prekršaj za prevaru kao što je predviđeno u članu 261(1) PKZK odražavajući povoljnije izricanje kazne od one za koju je optuženi prvobitno bio optužen.

Pkl.br.16/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije Zait Džemajlji i Mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Namera Husaj iz Pečkog polja, opština Peć, za krivično delo prevare, predviđeno članom 140 par.1 KZK, u vezi sa zahtevom optuženog za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv konačne presude Opštinskog suda u Peći, P.br.155/2002 od 03.07.2001 god., i presude Okružnog suda u Prištini, Ap.br.1/2003 od 21.04.2004 godine, na sednici Veća održanoj 18.03.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

Usvaja se delimično zahtev optuženog Nasera Husaj za zaštitu zakonitosti, menja se presuda Okružnog suda u Prištini Ap.br.1/2003 od 21.04.2004 god., samo u vezi sa pravnim kvalifikovanjem, tako što Vrhovni sud nalazi da su u delima optuženog sadržani elementi krivičnog dela prevare predviđeni u članu 261 par.1 PKZK, dok se ostali delovi zakona odbijaju kao neosnovani.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Peći, presudom P.br.155/2002 od 03.07.2001 godine, proglasio je krivim optuženog Nasera Husaj za krivično delo prevare, predviđeno u članu 140 par.1 KZK i osudio ga na uslovnu kaznu u trajanju od 9 (devet) meseci koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine ne izvrši novo krivično delo.

Okružni sud u Prištini, presudom Ap.br.1/2003 od 21.04.2004 god., potvrđuje prvostepenu presudu, dok žalbu branioca optuženog odbija kao neosnovanu.

Protiv ovih presuda, optuženi Naser Husaj, podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i kršenja krivičnog zakona-član 2 par.2 PKZK, predlažući da Vrhovni sud usvoji zahtev za zaštitu zakonitosti i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Optuženi smatra da presuda Opštinskog suda u Peći, P.br.155/2002 od 03.07.2001 god., sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer nije usvojen zahtev za uzimanje dokaza-saslušanje predloženih svedoka Esata Šalje, Hadži Beriše i Redže Ljatifija, pa je na taj način povređeno pravo optuženog na odbranu.

Što se tiče presude Drugostepenog suda, optuženi pretenduje da ona takođe sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, polazeći od činjenice da je potvrđena prvostepena presuda koja nije usvojila predmet za saslušanje ranije navedenih svedoka. Istovremeno, u zahtevu za zaštitu zakonitosti, optuženi smatra da drugostepena presuda sadrži kršenje krivičnog zakona-član 2 par.2 PKZK, jer su odredbe Privremenog krivičnog zakona koje su kasnije stupile na snagu povoljnije za optuženog, prema tome Sud je trebao ponovo vrednovati krivično delo prema odredbama PKZK.

Javni tužilac Kosova je, shodno članu 454 par.2 PZKPK, odgovorio na zahtev optuženog za zaštitu zakonitosti, dopisom PPK.br.38/2004 od 06.08.2004 god., predlažući da se zahtev optuženog usvoji i da se presuda Okružnog suda u Prištini, Ap.br.1/2003 od 24.04.2004 god., promeni samo što

se tiče pravnog kvalifikovanja krivičnog dela tako da se krivično delo za koje je proglašen krivim kvalifikuje kao krivično delo prevare predviđeno članom 261 par.1 PKZK.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, procenio navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti delimično je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da zahtev optuženog da se pozovu svedoci Esad Šalja, Hadži Beriša i Redžep Ljatif, nije usvojen od strane Prvostepenog suda. Okružni sud u Prištini, presudom Ap.br.1/2003 od 21.04.2004 god., odbija kao neosnovane žalbene pretenzije optuženog da mu je presudom Prvostepenog suda osporeno pravo na odbranu, uz obrazloženje da iz zapisnika sa glavne rasprave proizilazi da je optuženi bio upoznat sa svim njegovim pravima.

Odredbom člana 152 par.3 tačka 1 PKZK je predviđeno da „Sud može odbiti zahtev za uzimanje dokaza: 1) Kada je uzimanje takvog dokaza, da bi se upotpunili drugi dokazi, nepotrebno i suvišno jer je slučaj u opštim crtama poznat.”

Odredbom člana 152 par.2 PKZK predviđa se da „Sud, prema svojoj proceni, može prihvatiti i uzeti u obzir svaki prihvatljivi dokaz za koji on smatra da je važan za konkretni krivični postupak i ovlašćen je da slobodno vrednuje sve podnesene dokaze u cilju određivanja njihovog značaja ili njihove neprihvatljivosti.”

Znači, prema oceni ovog Suda, ne prihvatanje Prvostepenog suda da sasluša svedoke predložene od strane optuženog u konkretnom krivičnom slučaju, ne predstavlja povredu prava na odbranu kako se pretenduje u zahtevu, jer je pravo suda da za utvrđivanje činjeničnog stanja prihvati i oceni dokaze a onda kada oceni da je činjenično stanje potpuno utvrđeno da odbije prihvatanje dokaza koje smatra nevažnim. Zasnivajući se na ovome, Sud smatra da osporena presuda ne sadrži povrede odredaba krivičnog postupka koje bi uticale na zakonitost odluka o kojima je reč.

Odredbom člana 2 par.2 PZKPK, predviđa se da „u slučaju da se Zakon koji je na snazi izmeni pre izricanja završne odluke, onda se prema osobi koja se nalazi pod istragom, koja je optužena ili proglašena krivom primenjuje povoljniji zakon.”

U konkretnom slučaju za optuženog je povoljniji PKZK, jer je za ovo krivično delo predviđena novčana kazna ili kazna zatvora od 3(tri) godine,

znači u duhu ovih odredaba osporenom presudom je prekršen krivično zakon na štetu optuženog, jer nije primenjen povoljniji zakon za optuženog. Iz ovog razloga Vrhovni sud, primenjujući član 2 par.2 PKZK, menja presudu Okružnog suda u Prištini Ap.br.1/2003 od 21.04.2004 god., tako što nalazi da su u delima optuženog sadržani svi elementi krivičnog dela prevare iz člana 261 par.1 PKZK i da je optuženi kriv za ovo krivično delo.

Iz gore navedenih razloga, ovaj Sud vrednuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, dok drugostepena presuda sadrži kršenje krivičnog zakona predviđeno u članu 2 par.2 PKZK.

Iz svega izloženog a u smislu člana 457 par.1 tačka 1 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Pkl.br.16/2004, od 18.03.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 451 (1) tačka 3 PZKPK - zakonitost sudskog rešenja - član 203 (3) i 203 (1) KZK - falsifikovanje dokumenata - odbijen zahtev - član 445, 454, 456, 458 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Uroševac i Okružnog suda Priština za kršenje člana 451(1) tačka 3 PZKPK, dokazujući da je Prvostepeni i Drugostepeni Sud doneo zaključke da nije mogao da zaključi u fazi procedure za ponovno obnavljanje krivičnog pravnog postupka.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud osnovao svoju odluku na primenljivim odredbama člana 407(1) KZK, i da je Drugostepeni sud, na žalbu, zaključio ispravno kada je odredio da pravni uslovi za obnavljanje pitanja nisu bili ispunjeni, naime, da predstavljanje dodatnih dokaza neće, u ovom slučaju, biti dokazni materijal za ovaj slučaj.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je odluka Saveta odbrane bila neosnovana.

Pkl.br.20/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Miftar Jasići i Zait Džemajlji, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Šabana Hašanija iz Obilića, za krivično delo falsifikovanja dokumenata predviđeno u članu 203 par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa zahtevom optuženog za zaštitu zakonitosti, koji je podnešen protiv konačne presude Okružnog suda u Uroševcu, KP.br.56/2004 od 12.07.2004 god., i presude Okružnog suda u Prištini, KP.br.285/2004 od 03.08.2004 god., na sednici veća održanoj 10.12.2004 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev optuženog Šabana Hašanija za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv konačne presude Opštinskog suda u Uroševcu, KP.br.56/2004 od 12.07.2004 god., i presude Okružnog suda u Prištini KP.br.285/2004 od 03.08.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Uroševcu, presudom KP.br.56/2004 od 12.07.2004 god., odbija kao neosnovan zahtev osuđenog Šabana Hašanija za ponavljanje krivičnog postupka koji je okončan konačnom presudom Okružnog suda u Prištini Ap.br.120/2002 od 12.04.2004 god.

Okružni sud u Prištini, presudom KP.br. 285/2004 od 03.08.2004 god., odbija kao neosnovan zahtev osuđenog Šabana Hašanija koji je podnesen protiv konačne presude Okružnog suda u Uroševcu KP.br.56/2004 od 12.07.2004 god.

Protiv ovih presuda, optuženi Šaban Hašani, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba krivičnog postupka-član 451 par.1 tačka 3 PKZPK.

Optuženi smatra da presuda Opštinskog suda u Uroševcu sadrži bitne povrede krivičnog postupka, predviđene u članu 451 par.1 tačka 3 PZKPK, bazirajući se na činjenici da sud u rešenju daje ocene koje ne može davati u ovoj fazi postupka nego samo u fazi „razmatranja kontradiktornosti gde tok i način delovanja određuje par.2 člana 445 i odredbe koje slede. Iz ovoga proizilazi da se podnosilac zahteva poziva samo na povredu odredbe člana 445 par.2 PZKPK.

Što se tiče presude Drugostepenog suda, optuženi pretenduje da ona sadrži iste povrede odredaba krivičnog postupka, jer se ovom presudom potvrđuje odluka Prvostepenog suda.

Znači, optuženi smatra da su osporene presude pune povreda gore navedenih zakonskih odredaba, pa je prema tome predložio da se zahtev o kome je reč prihvati a da se osporene presude ponište i da se predmet vrati na ponovnu raspravu, ili da se na osnovu člana 458 predmet vrati na odlučivanje nekom drugom kompetentnom Prvostepenom sudu.

Javni tužilac Kosova, u odgovoru na zahtev PPK.br.40/2004 od 23.09.2004 god., predlaže da se zahtev optuženog odbaci kao neosnovan.

Vrhovni sud je razmotrio akte predmeta u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, procenio navode zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Prvostepeni sud svoju presudu

zasnovao na odredbi člana 407 par.1 KZK, jer smatra da predložene činjenice i dokazi za ponavljanje dokaza nisu odgovarajući da bi se na osnovu njih dozvolilo ponavljanje postupka. I Okružni sud je pravilno procenio kada je žalbu odbio kao neosnovanu, nalazeći da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za ponavljanje krivičnog postupka, zbog činjenice da osuđeni nije prezentovao nove dokaze koji bi dokazivali neke relevantne činjenice u vezi sa ovim krivično-pravnim pitanjem a koje bi bile dovoljne za dozvoljavanje ponavljanja krivičnog postupka.

Činjenica je da presuda Prvostepenog suda sadrži neke ocene, koje prema oceni ovog Suda ne predstavljaju povredu odredaba krivičnog postupka, koje bi mogle uticati na zakonitost donošenja odluke kako od strane Prvostepenog tako i od strane Drugostepenog suda.

Vrhovni sud procenjuje da činjenice i dokazi koji su predloženi od strane optuženog, nisu takve prirode da bi zahtev učinili osnovanim, jer su isti dokazi pravilno i potpuno vrednovani i u povezanosti sa drugim dokazima, prema tome ovaj Sud smatra da osporene presude ne sadrže povrede odredaba krivičnog postupka koje bi uticale na zakonitost odluka o kojima je reč.

Shodno gore navedenim razlozima, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, predviđenim u članu 451 par.1 tačka 3 PZKPK.

Iz do sada navedenog a u smislu člana 456 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
Pkl.br.20/2004, od 10.12.2004 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-veća,
Redžep Hadžimsa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 285 (1), 285 (2), 284 (2) tačka 1 PZKPK - osnova i vreme trajanja pritvora - član 253 (1) tačka 1 u vezi sa članom 23 PKZK - teška krađa - odbijen zahtev - član 22 (3), 306 (5), 454 (1), 455 (1), 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Glogovac i Okružnog suda Priština za kršenje člana 285(1), 285(2) i 284(2) tačka 1 PZKPK, dokazujući da je pritvor bio produžen bez predloga javnog tužioca i bez informisanja optuženog i njegovog branioca u vezi predloga za produžavanje pritvora i da je period produžavanja prešlo maksimalno vreme predviđeno PZKPK-om.

Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud postupio u saglasnosti sa primenljivim odredbama i izneo odgovarajuće pravne i razloge osnovane na činjenice. Vrhovni sud je odlučio da ako je na pritvor uz produženje, i presuda ne sadrži molbu za njegovo njeno oslobađanje, član 306(5) PZKPK-ja dozvoljava komisiji od tri sudije da postupe po položaju od datuma primanja presude u određivanju da li je produžavanje ili prekidanje pritvora traženo.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca bio neosnovan.

Pkl.br.22/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Zait Džemajli i Miftar Jasići, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog Besnika Sahitija i maloletnog Agrona Eljšanija, za krivično delo teške krađe, predviđeno u članu 253 par.1 tačka 1 u vezi sa članom 23 Privremeno krivičnog zakona Kosova (PKZK), u vezi sa zahtevom branioca optuženog Besnika Sahitija, advokata Ibrahima Dobruna, za zaštitu zakonitosti koji je podnesen protiv konačne presude, o produženju pritvora, Opštinskog suda Glogovac, Kp.br.11/2004 od 21.09.2004 god., i Okružnog suda Priština, Kp.br.331/2004 od 22.09.2004 god., na sednici Veća održanoj 08.10.2004 god., donosi ovu

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev branioca optuženog Besnika Sahitija za zaštitu zakonitosti, koji je podnesen protiv konačne presude, o produženju pritvora, Opštinskog suda Glogovac, Kp.br.11/2004 od 21.09.2004 god., i presude Okružnog suda Priština, Kp.br.331/2004 od 22.09.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud Glogovac, presudom Kp.br.11/2004 od 21.09.2004 god., produžuje pritvor optuženom Besniku Sahitiju i maloletnom Agronu Eljšaniju u smislu člana 306 par.5 i člana 22 par.3 PZKPK. Odlučujući prema žalbi branioca optuženog Okružni sud Priština, presudom Kp.br.331/2004 od 22.09.2004 god., odbija kao neosnovanu spomenutu žalbu.

Protiv ovih presuda, branilac optuženog Besnika Sahitija, podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba PZKPK, predviđeno u članu 285 par.1 i 2 i članu 284 par.2 tačka 1, na štetu optuženog, predlažući da se usvoji zahtev za zaštitu zakonitosti i da se poništi presuda Opštinskog suda Glogovac Kp.br.11/2004 od 21.09.2004 god., i presuda Okružnog suda Priština Kp.br.331/2004 od 22.09.2004 god., tako što će se optuženima prekinuti pritvor i dozvolice im se da se brane sa slobode.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, vrednovao navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev je neosnovan.

Branilac optuženog, u zahtevu za zaštitu zakonitosti, pretenduje da odluke, kako prvostepene Kp.br.11/2004 od 21.09.2004 god., tako i drugostepene Kp.br.331/2004 od 22.09.2004 god., sadrže povrede odredaba člana 285 par.1 i 2 PZKPK jer, prema ovim pretenzijama, osporenim presudama je produžen pritvor bez predloga Javnog tužioca i bez informisanja okrivljenog i njegovog branioca u vezi sa predlogom o produženju pritvora. Takođe, branilac u svom zahtevu pretenduje da je osporenim presudama učinjena i povreda odredbe člana 284 par.2 tačka 1 PZKPK, koja se tiče vremena produženja pritvora, jer je u konkretnom slučaju okrivljenom produžen pritvor više od tri meseca.

Vrhovni sud nalazi da ne stoje gore navedene žalbene pretenzije, niti da ima drugih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, koje po službenoj dužnosti ovaj Sud tretira, koje bi uslovile poništenje osporenih presuda.

Osporene presude su jasne i konkretne, u njima nema protivurečnosti i data su potrebna pravna i činjenična objašnjenja koje prihvata kao ispravna i objektivna i ovaj Sud, jer je Prvostepeni sud postupao u skladu sa odredbom člana 306 par.5 PKZK, prema kojoj: „Kada se okrivljeni nalazi u pritvoru a optužba ne sadrži predlog za njegovo oslobađanje, tročlano sudsko veće u roku od tri dana od dana primanja optužbe razmatra po službenj dužnosti da li još uvek postoje razlozi za pritvor i donosi rešenje za produženje ili ukidanje pritvora." Kao i po članu 284 par.2 tačka 1 PZKPK, prema kome „Pre

podizanja optužbe pritvor ne može trajati duže od tri meseca, kada se primenjuje postupak za krivično delo koje je kažnjivo sa manje od pet godina."

Kako proizilazi iz spisa predmeta, u ovom krivičnom slučaju optužba je podignuta 20.09.2004 god., dok su osporene presude donete 21.09.2004 god., znači posle podizanja optužbe.

Iz ovoga proizilazi da nema povreda odredaba članova 285 par.1 i 2 i 284 par.2 tačka 1 PZKPK na štetu optuženog na čemu insistira odbrana i znači da i iz ovih razloga zahtev za zaštitu zakonitosti se odbija kao neosnovan.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 456 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Pkl.br.22/2004, od 08.10.2004 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 123 (2) i 125 PZKPK - uručivanje i primanje overenih kopija rešenja - član 2 (2) - pravno kvalifikovanje dela - član 203 (3) i 203 (1) KZK - falsifikovanje dokumenata - odbijen zahtev - član 451, 454, 455 PZKPK i član 41 KZJ]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda i Okružnog suda Prizren za kršenje člana 123(2), 125 I 451(1) tačka 1. i tačka 3. PZKPK, argumentujući da optuženi nije uspeo da dobije overenu kopiju presude i da je Drugostepeni sud izmenio presudu u vezi pravne kvalifikacije presude ali je pogrešio u izmeni presude po položaju primenjivanjem strožije presude.

Vrhovni sud je odlučio da Opštinski sud uruči presudu, ali presuda je bila vraćena.

Vrhovni sud je odlučio da je Drugostepeni sud u izricanju kazne na odgovarajući način uzeo u obzir sve okolnosti koje utiču na dužinu kazne.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev Saveta odbrane neosnovan

Pkl.br.23/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Zait Džemajli i Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Driton Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Petrita Krasnićija, iz sela Gradska Hoča, opština Prizren, za krivično delo falsifikovanja dokumenata, predviđeno u članu 203par.3 u vezi sa par.1 KZK, u vezi sa zahtevom osuđenog za zaštitu zakonitosti, koja je podneta protiv konačne presude Opštinskog suda u Prizrenu, P.br.488/2001 od 04.10.2002. god i presude Okružnog suda u Prizrenu, Ap.br.60/2003 od 06.08.2004. god, na sednici Veća održanoj 18.03.2005 god., donosi ovu

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev osuđenog Petrita Krasnićija za zaštitu zakonitosti, koji je podnet protiv konačne presude Opštinskog suda u Prizrenu, P.br.488/2001 od 04.10.2002.god. i presude Okružnog suda u Prizrenu, Ap.br.60/2003 od 06.08.2004.god.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Prizrenu, presudom P.br.488/2001 od 04.10.2002.god., proglašava krivim optuženog Petrita Krasnićija za krivično delo falsifikovanja dokumenata, predviđeno članom 203par.3 u vezi sa par.1 KZK i osuđuje ga na uslovnu kaznu u trajanju od 8 (osam) meseci, koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2(dve) godine ne izvrši novo krivično delo.

Okružni sud u Prizrenu, presudom Ap.br.60/2003 od 06.08.2004.god., prihvatajući zahtev Opštinskog javnog tužioca u Prizrenu i prema službenoj dužnosti menja prvostepenu presudu što se tiče pravnog kvalifikovanja, nalazeći da su u delima optuženog sadržani elementi istog krivičnog dela, ali iz odredbe člana 332par.3 PKZK, pa mu za ovo krivično delo izriče novčanu kaznu u iznosu od 700(sedamsto) Eura, koju mora platiti u roku od 15(petnaest) dana od dana kada presuda postane konačna. U slučaju ne plaćanja ova će se presuda zameniti kaznom zatvora, računajući 15(petnaest) Eura za 1(jedan) dan zatvora.

Protiv ovih presuda, optuženi Petrit Krasnićići, podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 123par.2 i članu 125par.1 KZK i u članu 451par.1 pod par.1 i 3 PZKPK.

Optuženi smatra da presuda Opštinskog suda u Prizrenu, P.br.488/2001 od 04.10.2002.god., sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđenih u članu 123par.2 i članu 125par.1 KZK, pretendujući da osuđenom nije lično uručena prvostepena presuda.

Dok, što se tiče drugostepene presude, optuženi pretenduje da ona sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 451par.1 i 3 PZKPK, pretendujući da je Drugostepeni sud, iako je primenio povoljniji zakon, optuženom izrekao težu kaznu.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK.br.49/2004 od 08.11.2004.god., spise predmeta vraća pod dalju kompetenciju ne dajući predlog.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, u smislu člana 454par.1 u vezi sa članom 455par.1 PZKPK, vrednovao navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Opštinski sud u Prizrenu, presudu Prvostepenog suda, pokušao uručiti optuženom Petritu Krasnićiju, na njegovu adresu u selu Gradska Hoča, opština Prizren, dana 05.11.2002.god. , ali

pošiljka sa nalogom za njegovu predaju se vratila sa obrazloženjem da se on ne nalazi u kući. Prema tome ovaj sud je, prvostepenu presudu P.br.488/2001 od 04.10.2002.god., istakao na oglasnoj tabli od 15.11.2002.god. do 30.11.2002.god.

Polazeći od ovakvog stanja stvari, Vrhovni sud procenjuje da u konkretnom slučaju nije učinjena povreda odredaba člana 123par.2 i člana 125par.1 KZK, (koje su bile na snazi u vreme kada je učinjen pokušaj uručivanja prvostepene presude) jer je Prvostepeni sud postupao shodno odredbi člana 123par.3 KZK, kojom se predviđa da kada se zbog raznih okolnosti okrivljenom ne mogu uručiti odluke, a rok za žalbu teče od momenta uručivanja, onda se odluka istakne na oglasnoj tabli suda i kada protekne osam dana od dana objave smatra se da je obavljeno punosnažno uručivanje.

Žalbene pretenzije da je Drugostepeni sud, iako je primenio povoljniji zakon, optuženom izrekao težu kaznu, pretendujući na povredu člana 451par.1 pod par.1 i 3 PZKPK, ne stoji jer prema oceni Vrhovnog suda sud je obavezan da obavi ponovnu procenu shodnu odredbi člana 2par.2 PKZK, prema kojoj „u slučaju da se Zakon koji je na snazi promeni pre izricanja konačne odluke, onda se prema licu koje se nalazili pod istragom, koje je optuženo ili je proglašeno krivim primenjuje povoljniji zakon." Dok, u konkretnom slučaju, iako je Drugostepeni sud usvojio zahtev Javnog tužioca i prema službenoj dužnosti (uglavnom) izmenio prvostepenu presudu primenjujući povoljniji zakon, nije obavezan da izrekne blažu kaznu. Odmeravanje kazne od strane Suda vrši se između minimuma i maksimuma kazne predviđene zakonom za takva krivična dela, uzimajući u obzir otežavajuće i olakšavajuće okolnosti.

Znači, prema vrednovanju Vrhovnog suda, Drugostepeni sud je ispravno i u potpunosti vrednovao sve okolnosti koje utiču na određivanje visine kazne, kako predviđa odredba člana 41 KZJ.

Iz gore navedenih razloga, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema vidnih povreda odredaba krivičnih postupka, predviđeno u članovima 123par.2 i 125par.1 KZK i članu 451par.1 tačka 3 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Pkl.br.23/2004, od 18.03.2005.god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-Veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 281(1) tačka 2(ii) PZKPK - osnove i vreme trajanja pritvora - član 200 KZK učešće u grupi koja izaziva nasilje član 157(1) KZK - krivično delo protiv opšte sigurnosti - član 38 KZK - teška telesna povreda - član 115 PKZK Potsticanje mržnje, podeljenosti ili nacionalne, rasne, verske i etničke netrpeljivosti - član 253(1) PKZK - teška krađa - član 145(2) KZK izazivanje štete na objektu drugog lica - odbijena žalba - član]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv odluke sudije presuđenja i presude Okružnog suda Prizren, za kršenje člana 281(1) tačka 2(ii) i 281(2) PZKPK-a. Optuženi je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv gore pomenutih odluka zahtevajući izmenu i dopunu odluke za produženje pritvora i njegovo trajanje. Savet odbrane će povući zahtev.

Prema tome, Vrhovni sud je formalno odbacio zahtev.

Pkl.br.24/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, Veće u sastavu Predsednika suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Miftar Jasići i Zait Džemajlji, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Esmina Hamze iz Prizrena, za krivična dela: učešće u grupi koja je izvršila krivično delo predviđeno članom 200 KZK, teška dela protiv opšte sigurnosti predviđeno članom 157 par.1 KZK, teške telesne povrede predviđeno članom 38 KZK, izazivanje mržnje, podele ili nacionalne, rasne, verske ili etničke netrpeljivosti predviđeno članom 115 PKZK, teška krađa predviđeno članom 253 par.1 PKZK i oštećenje neke druge imovine predviđeno članom 145 par.2 KZK, u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca optuženog Esmina Hamze, advokata Haki Ljecaja iz Prizrena, koji je podnet protiv rešenja sudije prethodnog postupka za određivanje pritvora Hep.Br.189/2004 od 16.10.2004 god., i krivičnog veća Okružnog suda u Prizrenu Kp.Br.260/2004 od 18.10.2004 god., na sednici veća održanoj 15.12.2004 god., donosi ovo:

REŠENJE

Odbija se kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca optuženog Esmina Hamze, koji je podnet protiv rešenja sudije prethodnog postupka za određivanje pritvora Hep.br.189/2004 od 16.10.2004 god., i rešenja krivičnog veća Okružnog suda u Prizrenu Kp.br.260/2004 od 18.10.2004 god.

Obrazloženje

Okružni sud u Prizrenu, sudija prethodnog postupka, rešenjem Hep.br.189/2004 od 16.10.2004 god., odredio je pritvor za optuženog Esmina Hamzu u smislu člana 283 u vezi sa članom 281 par.1 i 2 pod tačka (ii) PZKPK. Odlučujući prema žalbi branioca optuženog, Okružni sud u Prizrenu, rešenjem Kp.br.260/2004 od 18.10.2004 god., odbija kao neosnovanu pomenutu žalbu.

Protiv ovih rešenja, branilac optuženog je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba PZKPK, koje su predviđene u članu 281 par.1 tačka 22 pod tačka (ii) i paragrafa par.2 PZKPK, na štetu optuženog predlažući da se zahtev za zaštitu zakonitosti usvoji i da se izmeni rešenje sudije prethodnog postupka za određivanje pritvora Hep.br.189/2004 od 16.10.2004 god., i rešenje krivičnog veća Okružnog suda u Prizrenu Kp.br.260/2004 od 18.10.2004 god., tako što će se optuženom ukinuti pritvor i dozvoliće mu se da se brani sa slobode ili da se ponište i slučaj vrati na ponovno odlučivanje.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK.br.50/2004 od 08.11.2004 god., predlaže da se zahtev odbije kao neosnovan.

Branilac optuženog advokat Haki Ljecaj, dopisom od 13.12.2004 god., upozna je sud da povlači zahtev za zaštitu zakonitosti.

Prema tome, Vrhovni sud u smislu člana 454 par.2 PZKPK, odlučuje kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA

Pkl.br.24/2004, od 15.12.2004 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda-veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 387 i 396 (1) PZKPK - uzimanje u obzir činjenica u toku donošenja presude - član 245 KZJ - neovlašćena proizvodnja i prodaja narkotika - odbijen zahtev - član 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog i Okružnog suda Prizren za kršenje člana 387 i 396(1) PZKPK, argumetujući da oni nisu uspjeli da ispravno procene dokaze u procenjivanju podnetih presuda. Vrhovni sud je odlučio da nije došlo do nikakvog kršenja krivičnog zakona i zakona krivičnog postupka i da su oba suda izvršila procenu i analize dokaza koje su bile primenjene u toku glavnog suđenja i da su podnela jasne zaključke u pogledu dokaza.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca neosnovan.

Pkl.br.25/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Zait Džemajli i Mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Jetmira Jupaja iz Prizrena, za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika, predviđeno članom 245 par.1 KZJ, u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti osuđenog Jetmira Jupaja, koji je podnesen protiv konačne presude Opštinskog suda u Prizrenu, P.br.230/2003 od 1.04 2003.god. i presude Okružnog suda u Prizrenu, A.p.br. 232/2003 od 26.08 2004.god., na sednici Veća održanoj 18.03 2005, donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev optuženog Jetmira Jupaja za zaštitu zakonitosti, koji je podignut protiv konačne presude Opštinskog suda u Prizrenu, P.br.230/2003 od 01.04 2003.god. i presude Okružnog suda u Prizrenu, A.p.br. 232/2003 od 26.08 2004.g.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Prizrenu, presudom P.br.230/2003 od 01.04 2003.g., optuženog Jetmira Jupaj proglašava krivim za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika, predviđeno članom 245 par.1 KZJ, za koje ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) meseci, računajući i vreme provedeno u pritvoru od 28.01 2003.g. do 01 04 2003.g.

Okružni sud u Prizrenu, odlučujući o žalbama branioca optuženih, presudom A.p.br.232/2003 od 26.08 2004.g. menja prvostepenu presudu u vezi sa pravnom kvalifikacijom krivičnog dela i odlukom o kazni, tako što nalazi da su u delima optuženog ispunjeni elementi krivičnog dela omogućavanje upotrebe narkotika, predviđeno članom 246 par.1 KZJ, za koje mu izriče kaznu zatvora u trajanju od 4(četiri) meseca.

Protiv ovih presuda, optuženi Jetmir Jupaj podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povreda odredaba krivičnog postupka i kršenja krivičnog zakona.

U zahtevu optuženog se kaže da presuda Okružnog suda u Prizrenu, kao i presuda Opštinskog suda u Prizrenu, sadrže bitne povrede odredaba krivičnog postupka i kršenje krivičnog zakona. U vezi sa ovim povredama, optuženi u stvari govori o činjeničnom stanju. Tako, u zahtevu se ističe da u vezi ovog krivično-pravnog slučaja, ni prvostepeni niti drugostepeni sud nisu niti jednim dokazom utvrdili da sam ja izvršio krivično delo koje mi se stavlja na teret. Sudovi su svoje presude zasnovali na izjavi optuženog Đengiz Malte koji tvrdi da sam mu ja kobajagi prodao narkotik, dok kod mene nije pronađena ni jedna vrsta narkotika.

Znači, prema zahtevu, osporene presude sadrže gore navedene zakonske povrede, pa prema tome predlaže da se zahtev o kome je reč prihvati a da se osporene presude izmene, tako da se optuženi oslobodi optužbe usled nedostatka dokaza, ili da se presude u ovom delu ponište a predmet da se vrati prvo stepenom sudu na ponovnu raspravu.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK.br.51/2004 od 08.11.2004.god., predlaže da se zahtev za zaštitu zakonitosti, koji je podneo osuđeni Jetmir Jupaj, odbije kao neosnovan.

Vrhovni sud je na održanoj sednici razmotrio spise predmeta u smislu člana 454par.1 u vezi sa članom 455par.1 PKZK, vrednovao navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Pretenzije osuđenog istaknute u zahtevu u glavnom se tiču pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Znači, ustvari osporava se činjenično

stanje utvrđeno u osporenim presudama.

Odredbom člana 451 par.2 predviđa se da se „zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podneti zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, niti protiv odluke Vrhovnog suda Kosova kojom je odlučeno o zahtevu za zaštitu zakonitosti." Prema tome, ovaj Sud ocenjuje da pretenzije koje se tiču činjeničnog stanja, u ovoj fazi postupka, su bezpredmetne.

Što se tiče drugih pretenzija koje su istaknute u zahtevu, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka niti kršenja krivičnog zakona, jer su i prvostepeni i drugostepeni sud vrednovali dokaze u skladu sa odredbom člana 387 PZKPK, dok su u vezi protivurečnih dokaza postupali u skladu sa odredbom člana 396 par.7 PZKPK, prikazujući u potpunosti koje činjenice i iz kog razloga smatraju utvrđenim ili ne utvrđenim, vrednujući protivurečne dokaze. Oni su vrednovali i analizirali sve zavedene dokaze za vreme glavne rasprave i u vezi sa njima podneli jasne zaključke.

Vrhovni sud prihvata u potpunosti pravni stav prvostepenog suda, izražen u njegovoj presudi, u vezi sa krivičnom odgovornjošću optuženog kao i da su u delima optuženog Jetmira Jupaja sadržani svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela omogućavanja upotrebe narkotika, predviđeno u članu 246 par.KZJ.

Iz gore navedenih razloga, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ni kršenja krivičnog zakona. Znači, neosnovana je pretenzija optuženog da je osporenim presudama prekršen zakon na štetu optuženog Jetmira Jupaj.

Iz priloženog a u smislu člana 456 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Pkl.br.25/2004, od 18.03.2005.god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik suda veća,
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 70(2) i 70 (4) ZKP - imenovanje advokata odbrane od strane suda - član 135 (1) tačka 1 i 135 (2) KZK - teška krađa u saučesništvu - poništena presuda - nalog za ponovno suđenje - član 456 PZKPK]

Javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Opštinskog suda Vučitrn i Okružnog suda Mitrovica za kršenje člana 70(2), 70(4), 364(1), 364(3) I 376(2) KZK-a, argumentujući da su oba suda narušila princip mandatne odbrane pošto optuženi nije imao branioca, ipak krivični prekršaj za koji je optuženi bio kažnjen je kažnjiv sa 10 godina zatvora. Vrhovni sud je odlučio da je Prvostepeni sud prekršio krivični postupak ne postavljajući branioca za optuženog na nivou optužnice i suđenja, kao što je traženo članom 70 KZJ. Pored toga, Vrhovni sud je odlučio da je odluka Drugostepenog suda u potvrđivanju presude u suprotnosti sa članom 364 I 376 KZJ, pošto je sud trebao da postupi po položaju u postavljanju branioca za optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev javnog tužioca osnovan, poništio je odluku i vratio je slučaj Prvostepenom sudu za ponovno suđenje.

Pkl.br.26/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće u sastavu Predsednik suda Redžep Hadžimusa i sudije: Mr.sc.Fejzulah Hasani i Zait Džemajli, članovi sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Ilir Aslanija iz Vučitrna, zbog krivičnog dela teške krađe izvršenog u saučesništvu, predviđeno u članu 135 par.1 tačka 1 i 2 KZK, u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti Javnog tužioca Kosova, Ppk.br.42/2004 od 29.10.2004.god., koji je podignut protiv konačne presude Opštinskog suda Vučitrn, P.br.35/2000 od 22.12.2000.god. i presude Okružnog suda Mitrovica, Ap.br.42/2001 od 20.05.2003.god., na sednici veća održanoj 04.04.2005.god., donosi ovu:

P R E S U D A

Konstatuje se da je zahtev Javnog tužioca Kosova za zaštitu zakonitosti osnovan i da je konačnom presudom, koju čine presude Opštinskog suda Vučitrn, P.br.35/2000 od 22.12.2000.god. i presude Okružnog suda Mitrovica, Ap.br.42/2001 od 20.05.2003.god., povređena odredba člana 70 par.2 i 4 Zakona o krivičnom postupku, tako da se gore pomenute presude poništavaju dok se slučaj vraća Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Vučitrnu, presudom P.br.35/2000 od 22.12.2000.god., proglašava krivim optuženog Ilir Aslanija za krivično delo teške krađe izvršene u saučesništvu, predviđeno članom 135 par.1 tačka 1 i 2 KZK, dok ga je uslovno osudila određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 6(šest) meseci, koja se neće izvršiti ako u roku od 1(jedne) godine ne izvrši neko drugo krivično delo.

Odlučujući u vezi sa žalbom Opštinskog javnog tužioca, Okružni sud Mitrovica presudom Ap.br.42/2001 od 20.05.2003.god. menja presudu Opštinskog suda samo u vezi sa odlukom o kazni, tako što Okružni sud Mitrovica optuženog Ilir Aslanija, za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci.

Protiv ovih presuda Javni tužilac Kosova podiže zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede odredaba članova 70 par.2 i 4, 364 par.1 tačka 3 i 376 par.2 Zakona o krivičnom postupku (ZKP). Javni tužilca smatra da je Prvostepeni sud povredijo odredbe člana 70 par.2 i 4 ZKP, jer optuženi ne samo da nije imao branioca u momentu predaje optužbe nego ni u toku glavne rasprave, kako na to obavezuju odredbe člana 70 par.4 ZKP, iako je za krivično delo za koje je optužen predviđena kazna zatvora do 10 (deset) godina, u kom slučaju je odbrana obavezna, pa je na taj način povređena odredba člana 364 par.1 tačka 3 ZKP. Takođe, Javni tužilac smatra da je i Drugostepeni sud, u slučaju odlučivanja o žalbi Javnog tužioca, prekršio odredbu člana 376 par.2 ZKP, jer je bio obavezan po službenoj dužnosti da primeti bitne povrede koje je učinio Prvostepeni sud, ali je on konstatovao da presuda prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Predlaže da se gore spomenute presude ponište i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Vrhovni sud Kosova je na sednici veća razmotrio spise predmeta u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) i nakon vrednovanja pretenzija iz zahteva nalazi:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je optuženi Ilir Aslani optužen i proglašen krivim za krivično delo teške krađe, predviđeno članom 135 par.1 tačka 1 i 2 ZKP, za koje je predviđena kazna zatvora od 1(jedne) do 10(deset) godina, dok Prvostepeni sud nije odredio branioca optuženom ni posle podizanja optužnice ni za glavnu raspravu. Drugostepeni sud, presudom Ap.br.42/2001 od 20 .05.2003.god., konstatuje da presuda Prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Uzimajući u obzir ovakvo stanje, Vrhovni sud ocenjuje da su Prvostepeni i Drugostepeni sud učinili bitne povrede odredaba krivičnog postupka, konkretno su prekršili odredbu člana 70 par.2 i 4, člana 364 par.1 tačka 3 i člana 376 par.1 tačka 1 ZKP, jer i pored činjenice da optuženi nije želeo angažovati advokata u konkretnom slučaju odbrana je obavezna. Prema odredbi člana 70 par.2 ZKP, nakon podizanja optužbe za krivično delo za koje je prema zakonu predviđena kazna od 10 (deset) godina zatvora ili teža, optuženi mora imati branioca u vreme uručivanja optužbe. Prema par .4 ovog člana, kada optuženi u slučaju obavezujuće odbrane ne angažuje sam branioca onda sud određuje branioca u glavnom za dali razvoj postupka dok presuda ne postane konačna. Na osnovu ovoga, konstatacija Drugostepenog suda da presuda Prvostepenog suda ne sadrži bitne povrede krivičnog postupka je neodrživa. Iz ovog razloga zahtev Javnog tužioca je osnovan pa se prema tome osporene presude poništavaju dok se predmet vraća Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Za vreme ponovnog suđenja, Prvostepeni sud treba eliminisati sve gore navedene slabosti i nakon toga doneti ispravnu i zakonitu odluku.

Iz gore navedenog a u smislu člana 457 par.1 tačka 2 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Pkl.br.26/2004, od 04.04.2005.god

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik suda-veća.
Redžep Hadžimusa

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 403 (1) tačka 12 PZKPK - deklarisanje osnova povezanih sa materijalnim dokazima član 168 (1) KZJ i 244 (1) PZKPK proizvodnja falsifikovanog novca odbijen zahtev član 451, 454, 455, 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Okružnog suda Gnjilane i Vrhovnog suda Kosova za kršenje člana 403(1) tačka 12 PZKPK, navodeći da oba suda nisu uspela da pravilno procene dokaze i da zasnjuju njihove presude na izjavama povređene strane.

Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca osnovan na zahtevu netačne i nepotpuno određenog činjeničnog stanja u oba stepena prvom i drugom, i odlučio, shodno članu 451(2) PZKPK-a, da se takav zahtev ne može podneti na ovom nivou žalbe.

Vrhovni sud je odlučio da su svi dokazi primenjeni u sagalsnosti sa očiglednim uslovima člana 387 I 396(7) PZKPK-a. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branioca neosnovan.

Pkl.br.27/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Avdi Dinaj, Šahdane Agani, Osman Tmava i Vjosa Nimani-Zuljfiću, članovi, zapisničar Drita Redžaj, profesionalni saradnik, u krivičnom predmetu osuđenog Klodiana Bala, iz Drača, Republika Albanija, sa mestom stanovanja u Gnjilanu, za krivično delo falsifikovanja novca, predviđeno u članu 244 par.1 PKZK, u vezi sa zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca osuđenog advokata Mustafe Musa, iz Gnjilana, koji je podnet protiv presude Okružnog suda Gnjilane, P.br.157/2003 od 7.novembra 2003 godine i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.131/2004 od 21. Jula 2004 godine, na sednici veća održanoj 21. Marta 2005 godine, donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti osuđenog Klodiana Bala, koji je podnet protiv presude Okružnog suda Gnjilane, P.br.157/2003 od 7. Novembra 2003 god., i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.131/2004 od 21. Jula 2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud Gnjilane, presudom P.br.157/2003 od 7. Novembra 2003 godine, proglašava krivim optuženog Klodiana Bala za krivično delo falsifikovanje novca, predviđeno u članu 168 par.1 KZJ i osudio ga na kaznu od 8 (osam) meseci zatvora, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 28.08. do 07.12.2003 god.

Vrhovni sud Kosova, odlučujući prema žalbi branioca osuđenog, presudom Ap.br.131/2004 od 21. jula 2004 god., menja Prvostepenu presudu samo što se tiče pravnog kvalifikovanja krivičnog dela, tako što je osuđenog Klodiana Bala proglasio krivim za krivično delo falsifikovanja novca, predviđeno u članu 244 par.1 PZKPK, dok je u drugim delovima potvrdio osporenu presudu i žalbu branioca osuđenog odbacio ka neosnovanu.

Protiv ovih presuda branioc optuženog je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i krivičnog zakona, ali kako proističe iz žalbe, i zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U zahtevu branioca osuđenog kaže se da presuda Okružnog suda Gnjilane i presuda Vrhovnog suda Kosova, sadrže bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK i povrede krivičnog zakona. U vezi sa ovim povredama, branilac optuženog u stvari govori o činjeničnom stanju. Tako da se u zahtevu ističe, u vezi sa ovim krivično-pravnim slučajem, kako Prvostepeni tako i Drugostepeni sud nijednim dokazom nisu potvrdili da je osuđeni izvršio krivično delo za koje se tereti. Sud je svoje presude zasnovao na izjavama oštećenog.

Znači, prema zahtevu, osporene presude sadrže gore navedene zakonske prekršaje, prema tome predlaže da se zahtev o kome je reč prihvati i osporene presude promene, tako da se osuđeni oslobodi optužbe ili da se presude ponište i predmet vrati Prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Javni tužilac Kosova, dopisom PPK.br.52/2004 od 8. Novembra 2004 god., spise predmeta vraća u nadležnost i dalje odlučivanje, ne dajući nikakav konkretan predlog.

Vrhovni sud je na održanoj sednici razmotrio sve spise predmeta, u smislu člana 454 par.1 u vezi sa članom 455 par.1 PZKPK, vrednovao navode iz zahteva za zaštitu zakonitosti i konstatovao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Pretenzije osuđenog, istaknute u zahtevu, uglavnom se tiču pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Znači da se u stvari osporava utvrđeno činjenično stanje u osporenim presudama, dok se pretenzije u zahtev,

da osporene presude sadže bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, samo parafraziraju, bez ikakvog obrazloženja.

Odredbom člana 451 par.2 predviđa se, da se zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podneti zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ni protiv odluke Vrhovnog suda Kosova, kojom je odlučeno o zahtevu za zaštitu zakonitosti. Prema tome, ovaj Sud ocenjuje da su pretenzije koje se tiču činjeničnog stanja, u ovoj fazi postupka, bespredmetne.

U vezi sa drugim pretenzijama istaknutim u žalbi, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka niti prekršaja zakona, jer su i Prvostepeni i Drugostepeni sud vrednovali zavedene dokaze u skladu sa odredbom člana 387 PKZK, dok su u vezi sa protivurečnim dokazima postupali u skladu sa odredbom člana 396 par.7 PKZK, prikazujući u potpunosti koje se činjenice i iz kojih razloga smatraju utvrđenim a koje neutvrđenim, vrednujući protivurečne dokaze u vezi sa kojima su doneli jasne i konkretne zaključke.

Vrhovni sud prihvata u potpunosti pravni stav Prvostepenog i Drugostepenog suda izražen u njihovim presudama, u vezi sa krivičnom odgovornošću osuđenog Klodiana Bala, u čijim delima su sadržani svi bitni elementi krivičnog dela falsifikovanja novca, predviđeno u članu 244 par.1 PKZK.

Iz gore navedenih razloga, ovaj Sud ocenjuje da u konkretnom slučaju nema bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ni prekršaja krivičnog zakona. Znači, nije osnovana pretenzija da je osporenim presudama prekršen zakon na štetu osuđenog Klodiana Bala.

Iz gore navedenog i u smislu člana 256 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Pkl.br.27/2004, od 21. marta 2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti - član 403 PZKPK - opšti prekršaj krivičnog postupka - član 245 i 22 KZJ - član 229 (2) PKZK - kupovina, posedovanje i neovlašćeno rasturanje i prodaja opasnih droga i psihotropnih supstanci - odbijen zahtev - član 451, 454, 456 PZKPK]

Branilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presude Okružnog suda Peći i Vrhovnog suda Kosova za kršenje člana 403 PZKPK-a.

Vrhovni sud je odlučio da se zahtev može podneti samo na osnovi suštinskog narušavanja odredbi krivičnog postupka, ako kršenje utiče na zakonitost odluke, kao što je traženo članom 451 i PZKPK.

Vrhovni sud je odlučio da ovaj zahtev nije imao veze sa zakonitošću presude već je samo uopštio neke od okolnosti koje u pogledu sadržaja su više slične pitanjima koje već zavise od pregleda u drugostepenom sudu.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je zahtev branica bio neosnovan.

Pkl.br.29/2004

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće u sastavu Predsednika suda Režep Hadžimusa, predsednik veća i sudije: Miftar Jasići i Zait Džemajli, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mr.sc.Fljorom Baljidemaj, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv osuđenih Iljber Ljipa iz Kamenice i Avni Kurtaj iz sela Radavac opština Peć, za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanje u promet narkotika izvršeno u saučesništvu, predviđeno u članu 245 par.2 KZJ, u vezi sa članom 22 KZJ, odlučujući u vezi sa zahtevom branioca osuđenog Avni Kurtaja, advokata Sokolja Muškoljaja za zaštitu zakonitosti, koji je podnet protiv presude Okružnog suda Peć, P.br.268/2003 od 31.07.2003 god., i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.504/2003 od 27.04.2004 god., na sednici veća održanoj 07.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovan zahtev branioca osuđenog Avni Kurtaja za zaštitu zakonitosti, koji je podnet protiv presude Okružnog suda Peć, P.br.268/2003 od 31.06.2003 god., i presude Vrhovnog suda Kosova, Ap.br.504/2003 od 27.04.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud Peć, presudom P.br.268/2003 od 31.07.2003 god., optuženog Avni Kurtaja proglašava krivim za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet narkotika, predviđeno u členu 245 par.2 KZJ, u vezi sa članom 22 KZJ i osudio ih na 8 (osam) meseci zatvora. Odlučujući prema žalbi branioca optuženog, Vrhovni sud presudom Ap.br.504/2003 od 27.04.2004 god., menja prvostepenu presudu samo što se tiče pravnog kvalifikovanja, tako što je optuženog Avni Kurtaja proglasila krivim za krivično delo kupovine, posedovanja, rasturanja i neovlašćene prodaje rizičnih narkotika i psihotropnih substance, predviđeno u členu 229 par.2 PKZK.

Protiv ovih presude branilac optuženog Avni Kurtaja, advokat Sokolj Muškoljaj, podnosi zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona i bitnih povreda zakona o krivičnom postupku iz člana 403 PZKPK, uz predlog da Vrhovni sud Kosova promeni osporene presude i da osuđenom Avni Kurtaju izrekne blažu kaznu, odnosno novčanu kaznu.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPK.br.65/04 od 29.12.2004 god., shodno odredbi člana 454 par.2 PZKPK, je odgovorio da zahtev branioca osuđenog ustvari predstavlja žalbu u vezi sa odlukom o kazni.

Vrhovni sud Kosova, nakon razmatranja spisa predmeta u smislu člana 454 par.1 PZKPK, proučavanja presuda i ocenjivanja zahteva za zaštitu zakonitosti konstatuje:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

U svom zahtevu, branilac osuđenog na uopšten način ističe da je učinjen težak prekršaj krivičnog zakona iz člana 404 u vezi sa članom 406 PKZK, ne precizirajući o kojim se prekršajima konkretno radi. Dodaje da Prvostepeni sud u slučaju izricanja kazne nije dovoljno ocenio olakšavajuće okolnosti koje su išle u korist osuđenog, u kom slučaju je mogao izreći samo novčanu kaznu, koja se predviđa u spomenutom členu. Prema oceni Vrhovnog suda ove pretenzije nisu osnovane iz sledećih razloga:

Odredbom člana 451 PZKPK predviđa se, da se zahtev za zaštitu zakonitosti, kao vanredni pravni lek, može podneti samo usled kršenja krivičnog zakona; zbog bitnih povreda zakona o krivičnom postupku iz člana 403 par.1 i u slučaju drugih povreda odredaba krivičnog postupka, kada takve povrede utiču na zakonitost sudske odluke.

Imajući u vidu da u svom zahtevu branilac optuženog ne osporava presudu na ovoj zakonskoj osnovi, za zaštitu zakonitosti, nego samo uopštava neke

okolnosti koje po sadržaju više liče na žalbu zbog odluke o kazni, što je bilo predmet drugostepenog razmatranja, ili zahtevu za vanrednim ublažavanjem kazne koji se može podneti shodno odgovarajućim odredbama PZKPK, nego na zahtev za zaštitu zakonitosti što je u konkretnom slučaju predmet razmatranja.

Vrhovni sud ocenjuje da nema zakonskih uslova za prihvatanje zahteva pa prema tome, u skladu sa odredbom člana 456 PZKPK, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
Pkl.br.29/2004, od 07.03.2005 god.

Zapisničar,
Mr.sc.Fljora Baljidedmaj

Predsednik suda-veća,
Redžep Hadžimusa